

BUDSKAB FRA OMRÅDETS LEDELSE

Frelserens invitation om at komme til ham

Ældste Hans T. Boom

Områdehalvfjerdser, Holland

**Ældste
Hans T. Boom**

Efter de sidste kampe i Mormons Bog fandt sted, og Moroni vandrede alene i mange år i ødemarken, talte han sine sidste ord til os og formanede os at komme til Kristus. Når jeg læser hans ord, læser jeg hans vidnesbyrd og ved, at han selv accepterede invitationen, og at det hjalp ham til at overvinde udfordringerne i hans liv.

Livet har mange usikkerheder, men en ting er sikker, nemlig at vi alle bliver inviteret til at komme til Kristus, uanset hvem vi er og uanset vores omstændigheder. Hans arme er strakt ud og åbne for alle Guds børn. Han har kraften til at helbrede og hjælpe os til at opnå det, der skal opnås.

Vi kan stille os selv følgende spørgsmål: Hvad kan han gøre for mig i mit liv? Hvordan kan jeg reagere på denne invitation?

Salme nr. 63 »Mer hellighed giv mig«¹ besvarer spørgsmålet om, hvad Kristus kan gøre for os på en vidunderlig måde, og opsummerer alle de forskellige ting, som Kristus er villig til at hjælpe os med, hvis vi blot kommer til ham.

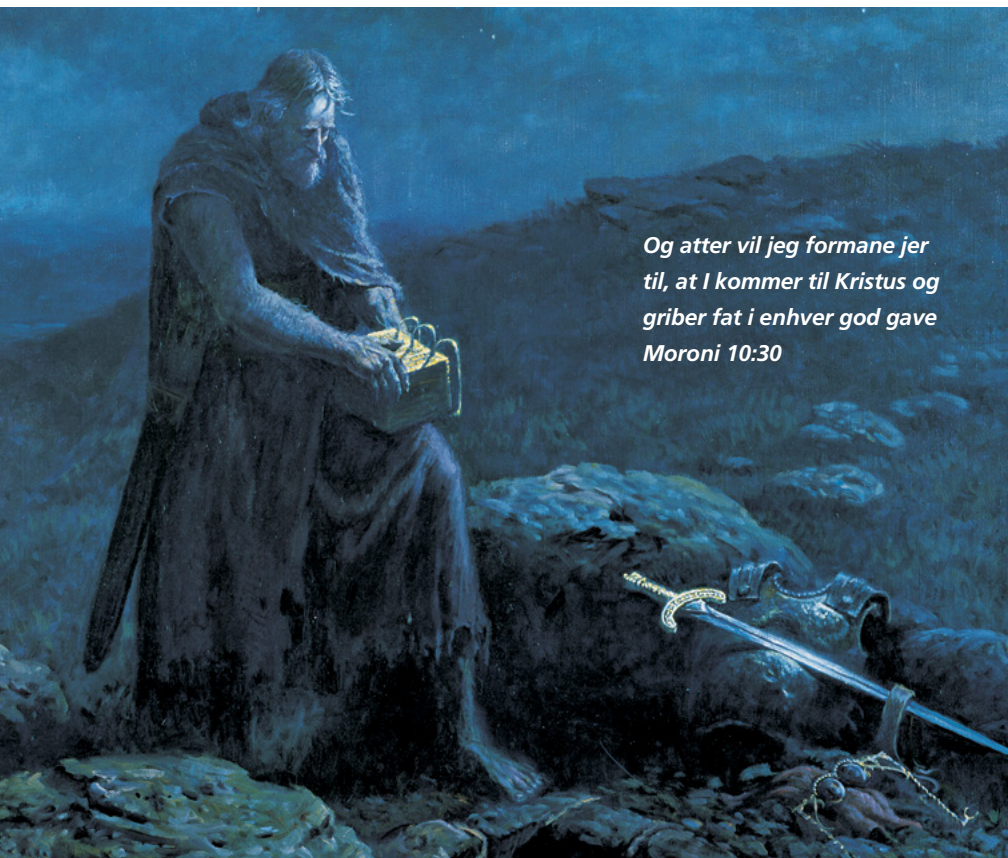
Mer tro, mer renhed, mer fryd i hans gerning, mer tålmod i trængsel, mer kundskab om Gud og mange flere gaver, hvis vi blot kommer til ham og stoler på, at han kan hjælpe os.

Livet giver os mange muligheder og der er så mange beslutninger, som skal træffes. Jeg har lært at sætte Herren først i alle de beslutninger, jeg træffer. Vi forstår ikke altid resultatet af den beslutning, men vi føler freden, som kommer, når vi træffer den rette beslutning.

Følgende citat af præsident Ezra Taft Benson har hjulpet mig i min proces med at komme til Kristus og forstå, at jeg skal lægge min vilje i hans hænder.

»Når lydighed ophører med at være et irritationsmoment og i stedet bliver

MALERI AF CLARK KELLY PRICE

*Og atter vil jeg formane jer til, at I kommer til Kristus og griber fat i enhver god gave
Moroni 10:30*

vores mål, vil Gud begave os med kraft og styrke.«²

Når vi kommer til den konklusion, at vi har brug for hans hjælp for at overvinde udfordringerne i dette liv, vender vi os til ham i tro og lydighed. Når vi bliver som et lille barn, ser vi hans kraft i vores liv og ved, at han lever, og at han betalte prisen for os, så vi kan vende tilbage til vor himmelske Fader og få evigt liv, den største gave, mennesket kan få.

På en sommerferie havde min hustru og jeg planlagt at besøge et UV-stævne i Tjekkiet og besøge Görlitz Gren på vejen. Det ville blive en lang rejse, vi skulle tidligt op og rejse i mange timer på en fastesøndag. Vi besluttede ikke at udskyde vores faste, da vi havde brug for Herrens hjælp og velsignelser i vores liv. Vi havde lige købt et nyt hus en uge tidligere og havde stadig ikke solgt det gamle hus. Denne situation gjorde mig urolig. Det var vores plan at købe et mindre hus, fordi vores børn var flyttet hjemmefra. Vi havde mange gange drøftet vores plan med vor himmelske Fader og følt, at det var det rette at gøre.

Da vi kom hjem, kom et par og så på vores hus. Det par købte vores hus. De var religiøse mennesker, der også bad til Herren om hjælp. Vi spurgte dem senere, hvad der havde hjulpet dem til at træffe deres beslutning. De fortalte os, at de så billeder af Kristus i vores hjem og et citat over døren,

hvor der stod: »Mig og mit hus, vi vil tjene Herren.«

Når vi vender os til ham i ydmyg bøn og søger hans hjælp i vores liv, får vi vidnesbyrd efter vidnesbyrd om, at

Jesus er Kristus, at han lever og at han har forberedt vejen hjem for os. ■

NOTER

1. Salmer og sange, nr. 63, Mer hellighed giv mig.
2. Ezra Taft Benson, citeret af Donald L. Staheli i *Stjernen*, juli 1998, s. 87.

NYHEDER

Kvindekonferencen 2017

Søster Eva Stokholm, hjælpeforeningspræsident, Københavns Stav

Nogle rejste langt

Igen i 2017 blev der afholdt kvindekonference i Odense for Kirkens kvinder fra både Aarhus og Københavns stave. Enkelte havde været 5 timer undervejs, men det gjorde ikke noget, fortalte de, for de fik olie på lampen til igen at kunne stå sikkert og fast i livets storme.

Her er et kort resume fra en vidunderlig dag.

Stavspræsident Kreiberg talte om at følge i Kristi fodspor. Nogle gange kan det være svært at vandre på stien.

Det kræver energi, men Kristus vil være der sammen med os. Han er vores forbillede. Præsident Kreiberg opfordrede os til at tage imod ældste Ballards opfordring til at finde én ting og fikse det, samt at de fodspor, vi afsætter, vil være fodspor, som andre ønsker at følge.

En påmindelse

Søster Marlene Olsen fra Ålborg Menighed talte om de tanker, hun havde gjort sig omkring, hvordan hun ville ønske, at hun ville have handlet, hvis hun havde levet på

Kristi tid. Hun fortalte, at vi lever i en tid, hvor vi gerne vil udstråle det at være perfekt, og at vi sammenligner os med andre. Hun mindede os om, at vi fra Gud ved, at hverken vi eller andre er fuldkomne. Det er derfor vigtigt, at vi ikke har travlt med at fortælle den perfekte historie, men hun opfordrede os kvinder til at læne os op ad hinanden. Hun oplever, at det at være besøgs lærer er en helende oplevelse, hvor hun både tjener, men også bliver betjent.

Undgå stress

Søster Line Colvig Eriksen fra Gladsaxe 2. Menighed, 1. rådgiver i HF, Københavns Stav, talte om, hvordan stress og depression fysisk påvirker vores krop. At vi i vores tankemønster også skal give os selv lov til at vælge fra, ikke analysere alle ting eller have travlt med at placere skyld, men at det er vigtigere, at vi giver en skulder til dem, der har behov. Hun fortalte om sin egen oplevelse med stress.

To om tillid og ansvar

Søster Kirstine Frigast Larsen fra Frederiksberg Menighed, 2. rådgiver i HF, Københavns Stav, talte om betydningen af, at vi siger ja/nej, og at det har betydning for vores prioriteter. Det er vigtigt, at vi viser tillid til Gud, fordi det giver os fred og glæde og bringer os nær til Herren.

Et udsnit af de herlige spændte og forventningsfulde søstre

Stavspræsident Steen Kreiberg taler til søstre

Søster Jeanett Ørtegren fra Frederikshavn Gren talte om, at Herren kender os. Som forældre har vi et ansvar for vores børn, også selvom de træffer valg, som vi ikke synes om. Det er vigtigt, at vi støtter vores børn og bevarer en naturlig kontakt til dem.

De to præsidenter

Københavns Stavs hjælpeforeningspræsident Eva Stokholm talte om Hjælpeforeningens reviderede formål.

Fortalte eventyret af H.C. Andersen »Verden dejligste rose« og sammenholdt det med Hjælpeforeningen.

Aarhus Stavs hjælpeforeningspræsident Lise Jensen talte om, at ved at stole på Herren kan vi åbne vores hjerte, finde fred og tilgive. Hun opfordrede til, at når man befandt sig i prøvelser ikke spurgte »Hvorfor mig?«, men »Hvad kan jeg lære?«

Det var en skøn konference, og vi siger på gensyn i 2018, hvor Kvindekonferencen afholdes i september. ■

Så skete det igen

Finn Lykkegaard, redaktør

Og hvad var det så, der skete?

Det var såmænd en glædelig ting, der viser noget om Kirkens udvikling i Danmark. Noget, der ikke skete, da min familie mødte Kirken for snart 70 år siden, men som er sket om ikke regelmæssigt, så dog jævnligt gennem de seneste ca. 10 år.

Og kaldet til at tjene i Danmark er ...

Vi skal have ny missionspræsident i år, og det er med stor glæde,

NAVNETYT

Mormon på arbejdspladsen

Marlene Olsen interviewer søster Janne Vestergaard, Sønderborg Gren

at Liahona erfarer, at førsterådgiveren i stavspræsidentskabet i København, præsident Michael Olsen, er kaldet til sammen med sin hustru Joan at præsidere over Den Danske Mission.

Tillykke

Vi ser frem til i næste regulære nummer (juni 2018) at bringe et fyldigt interview med de to dejlige mennesker og ønsker allerede nu tillykke – til dem såvel som til missionen. ■

PRÆSIDENT MICHAEL OLSEN

Præsident og søster Olsen – vores nye missionspræsidentpar

Hvor arbejder du, og hvad laver du?

Jeg underviser på Business College Syd i engelsk og erhvervsøkonomi. Det er en ungdomsuddannelse, og jeg arbejder fuld tid. Jeg arbejder også som sportskoordinator på skolen, så jeg er også med til stævner. Herudover står jeg for de internationale praktikpladser, hvor jeg rejser med de unge ud, når de skal ud i praktik. Jeg er med den første uge, og så klarer de sig selv i de sidste 2 uger.

Hvad siger dine kollegaer til, at du er medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige?

Jeg tror, at de synes, at det er lidt spændende. Hvis jeg fortæller, at jeg har været til noget i Kirken i weekenden, så spørger de ind til det. Specielt havde jeg engang en kollega, der var russer. Hun var meget fascineret, specielt af pionerernes udvandring. Hun var meget imponeret over de ofre, de gjorde for deres tro.

Står du indimellem i nogen dilemmaer i forhold til din religion?

Det synes jeg ikke. Jeg er blevet meget velsignet. Jeg er altid blevet respekteret for min religion. Jeg stiller mig ikke op den første dag og fortæller, at jeg er mormon, men

Søster Janne Vestergaard, Sønderborg Gren

det kommer naturligt hen ad vejen. Når man først har truffet et valg, at man ikke vil drikke eller ryge, så respekterer folk det, og så bliver der anledning til at fortælle om Kirken. Respekten kommer af, at man står fast og mener det.

Har du nogen særlige missionæroplevelser på dit arbejde?

Ikke nogle store missionæroplevelser, men jeg synes, at det er dejligt, når jeg fortæller mine kollegaer om Kirken. Jeg har fortalt dem om besøgsundervisningen, og de bliver meget imponeret

over det fællesskab vi har, og at vi passer på hinanden. På mit gamle arbejde havde jeg to kollegaer med i kirke. Det afmystificerede det hele en hel del, så de kunne se for sig selv, hvordan det var. Jeg tror, at det er vigtigt, at vi er gode eksempler og spreder evangeliet

på den måde. Missionærene kommer nogle gange og siger: »Vi bankede på dørene hos en af dine kollegaer.« Jeg tror, at jeg sår nogle frø på den her måde, som måske senere bliver til noget. Jeg tror, at de fleste af mine kollegaer tror på Gud, og det er et godt udgangspunkt. ■

FOR DE YNGRE: MIT YNDLINGSSKRIFTSTED

Mit yndlingsskriftsted

Ida H.C., 16 år, Aalborg menighed

Mit yndlingsskriftsted er fra Mormons Bog i Alma 7:24

»Og se til, at I har tro, håb og næstekærlighed, og da vil I altid være rige på gode gerninger«.

Dette skriftsted kan jeg godt lide, fordi det beskriver meget klart, hvordan vi kan være et godt eksempel for andre. Jeg ved, det er vigtigt at gøre godt mod alle mennesker. Hvis vi er gode mod andre, tror jeg, at vi bliver rige på både gode gerninger og godt humør. Jeg prøver hver dag at være lidt bedre end i går, og jeg håber en dag, at jeg bliver et godt eksempel for andre. ■

Ida H. C., Aalborg Menighed

PETER HØLLUND CHRISTENSEN, AALBORG MENIGHED

FOR DE LIDT ÆLDRE: MIN TJENESTE I KIRKEN

Succes som ikke ses

Johan Johansen, Nykøbing F. Gren

Hvordan ser vi succes, og hvordan bearbejder vi vores følelser af at være en fiasko, når vi ikke ser den form for succes?

Medens jeg var på mission, mødte jeg en mand, som missionærene havde undervist i lang tid. Han hed Hilmar. Sikken en dejlig ældre mand. Han lyttede altid til det budskab, som vi kom med, og det var næsten lige meget, hvad vi forpligtede ham til at gøre, ville han gøre det. Så da vi kom for at forpligte ham til dåb, kom det lidt som et chok for os, da han sagde nej. Men vi fik hans forklaring på, hvorfor han ikke ville. Så begyndte vi at arbejde på det, men lad os være ærlige, han forstod godt doktrinerne, men på en eller anden måde var det, som om noget manglede. Så

*Hilmar
sammen
med
deltagerne
til den
smukke
dåb*

JOHAN JOHANSEN

vi begyndte at ændre vinkel, så vi besøgte ham mere for at være venner og opbygge ham, som man ville gøre det med et medlem. Og så begyndte vi og se en anden side af Hilmar.

Flytning og et år senere

Jeg flyttede område og så succes efter »bogen«, og så kom jeg tilbage lidt over et år senere, men der er mennesker, som ikke valgte at gøre det samme, som jeg havde set succes med. Så jeg fandt Hilmar på samme stade, som da jeg mødte ham for første gang, og så begyndte min kammerat og jeg at arbejde igen, og succesen kom tilbage meget hurtigt. Men tiden kom hurtigt, hvor jeg skulle hjem, så jeg forlod Hilmar med et løfte om, at vi ville ses, når han kom til Danmark for at besøge sin datter til jul.

Fulgte Helligånden

Igennem denne tid havde jeg tvivl om, hvorvidt det, jeg gjorde, var det rigtige, fordi det ikke stod i nogen af »bøgerne«, og der var andre, som ikke var enig i, hvad min kammerat og jeg gjorde. Men hver gang følte jeg Helligånden bekræfte, at det var det rette.

Og der blev dåb

I december – til nytår – besøgte Hilmar sin datter i Esbjerg, og her blev han endelig døbt. Spørgsmålet er, om vi tør følge Herren, når han kalder, selv om det, han beder os om at gøre, ikke står nogen steder i »bøgerne«! Succes måles ikke i dåb eller noget, man kan se. Succes er, når man gør Herrens værk og får hans påskønnelse! Lad os alle have modet til at gøre, hvad Herren ønsker af os, lige

meget hvem der står og fortæller os, at det ikke bringer succes. Så længe vi følger Herren, er vi på rette vej. ■

Det nye »Curriculum« – kom vi godt i gang?

Finn Lykkegaard, redaktør

Hvad betyder det?

Ordet »curriculum« går igen på forskellige netsider om det nye program, og selve ordet betyder ganske enkelt de fag eller det stof, man skal beskæftige med i en undervisningsperiode. Det blev præsenteret i løbet af efteråret 2017 og skabte for nogle

en vis forvirring (i hvert fald i København Stav), måske især fordi det blev præsenteret som et »Comefollowme«-program (Kom og følg mig) samtidig med en henvisning til programmet »Undervisning på Frelserens måde« – se herom sidst i artiklen.

Var det et nyt program?

Op til iværksættelsen af programmet lød det ikke så sjældent, at nu skulle vi have en ny måde at undervise på den første søndag i hver måned, idet vi – Melkisedekske Præstedømme grupper/kvorummer og Hjælpeforeningen – skulle sidde i råd. Det var på sin vis nyt, selvom det dog hidtil – jfr. Håndbog 2 – har været muligt at gøre netop det, det

nye program anviser. Men ingen tvivl om, at hvis man i menighederne har fulgt de særdeles velskrevne retningslinjer om »at sidde i råd«, har man mærket en forskel.

Anden og tredje søndag

Der var vel i begyndelsen lidt usikkerhed nogle steder omkring valget af lektion/emner til anden og tredje søndag. Hvem skulle vælge? Men det er så herligt, at det er lederne af den enkelte gruppe, der vurderer, hvad der lokalt er behov for – eventuelt gennem beslutninger i menighedsrådet. Herligt, at det er helt nyt undervisningsmateriale, vi kan vælge imellem.

Fjerde søndag

Så er det ikke længere stavspræsidentskaberne, der vælger materialet for 4. søndag. Her har vi hidtil skulle bruge taler fra seneste generalkonference, men det gør vi nu både den 2. og 3. søndag. Til gengæld vurderer Det Første Præsidentskab, hvad der er brug for, og første halvår 2018 blev det – og sikkert med god grund – sabbatsdagen.

Femte søndag

Biskoprådet/grenspræsidentskabet står stadig for den femte søndag, hvor men gennemgår et aktuelt emne, som menighedens ledere har valgt.

Undervisning på Frelserens måde

Meget kort om dette program. Det introducerer en ny ting, som sikkert ikke har vundet indpas alle steder, nemlig »lærerråd«, men ingen tvivl om, at det vil være en fordel, såfremt alle menigheder får løst de udfordringer, der er forbundet med at få disse råd op at stå.

Lad os glæde os over, at det ikke kun er undervisningen i vore klasser, men Kirken som et hele, der ledes og styres på Frelserens måde. Lad os alle forsøge også at leve vores liv på hans måde – det er det bedste. ■

KONTAKT OS

Skriv til lokalsiderne

Artikler til lokalsiderne »Rundt om Danmark« er altid velkomne.

Skriv venligst tydelig afsender, samt hvilket af lokalsidernes områder du skriver til.

Nyhedsartikler bør indsendes senest 2 uger efter hændelsen, da der går ca. 3 mdr., før artiklen trykkes. Indsend venligst mellem ca. 75-760 ord.

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere og afkorte artiklerne. Offentliggørelsen af tekster og fotografier afhænger af deres relevans, kvalitet og den tilgængelige plads.

Redaktør Finn Lykkegaard

E-mail: LiahonaDK@gmail.com

Det er væsentligt, at vi lærer at sidde i råd.